

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 22. juni 2009

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail vfm@vfm.dk

CHC/ J.nr. 2009-3474

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 27. maj 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 378 (SOU Alm. del). Stillet af Mette Frederiksen (S)

Spørgsmål nr. 378:

"Med henvisning til SFI-rapporten "Børnefattigdom i Danmark 2002-2006" der fremhæver, at fattigdom betyder, at "børnene risikerer at blive marginaliserede i forhold til deres kammerater, fordi deres familier ikke i samme omfang som andre børnefamilier har råd til fx ferier eller fødselsdage. Et andet problem for børnene kan være, at computer- og internetadgang bliver sparet væk, da det er væsentligt at have denne adgang, fx i forbindelse med skoleundervisning. Et andet område, der risikerer at blive sparet på, er fritidsaktiviteter som sport eller klub" og med henvisning til at ministeren tidligere har sagt, at fattigdom "ikke primært [handler] om økonomi. Det handler også om det personlige ansvar og om at have styr på sin økonomi og overskud til sit liv" (Kristeligt Dagblad den 9. maj 2009) bedes ministeren redegøre for, om de problemer, der opridses med SFI-rapporten, handler om økonomi eller ej, herunder om ministeren mener, at børnefattigdom hører under ministerens ressort?"

Svar:

I forlængelse af ovenfor nævnte citat fremgår følgende af SFI's rapport "Børnefattigdom i Danmark 2002-2006": "Samtidig vil der ofte være andre problemer end de rent økonomiske i de dårligst stillede familier, fx har mange af de fattige børns forældre et dårligt psykisk eller fysisk helbred. Ressourcetsvage forældre kan således have svært ved at kompensere for børnenes økonomiske udsathed".

Det afgørende er således ikke alene, hvorvidt børnenes forældre i samme omfang som andre børnefamilier har råd til bestemte aktiviteter, men i høj

grad også et spørgsmål om, hvorvidt forældrene har sociale og kulturelle ressourcer til at drage omsorg for deres børn.

Afslutningsvist kan jeg oplyse om, at jeg som indenrigs- og socialminister har ansvar for rammerne omkring hjælpen til udsatte børn og unge. Jeg har således ansvaret for de lovgivningsmæssige rammer, som er centrale for at sikre, at udsatte børn og unge kan få hjælp, når de har behov for det, uanset hvad årsagen til dette behov må være.

Karen Ellemann

/ Nina Eg Hansen